

короткий строк по кожному підрозділу окремо. При його складанні насамперед враховуються показники, що розроблені в перспективних або оперативних планах. Через бюджет здійснюється взаємозв'язок між перспективним, поточним та іншими видами планування.

Таким чином, кадрове планування вбирає в себе науково обґрунтоване визначення перспективної та поточної потреби у кадрах необхідного фаху та кваліфікації, визначення ефективності використання кадрів на виробництві, їх оцінку та мотивацію, визначення форм і видів підвищення кваліфікації, визначення оптимальної чисельності та розстановки кадрів, просування та ротацію керівників, спеціалістів і виробничого персоналу [4].

Список використаних джерел

1. Гроув Эндрю С. Высокоэффективный менеджмент. Москва : Филинь, 1996. 280 с.
2. Дафт Р.Л. Менеджмент. Санкт-Петербург : Питер, 2000. 832 с.
3. Друккер Петер. Як забезпечити успіх у бізнесі: новаторство і підприємництво. Київ : Україна, 1994.
4. Лаврук О.С. Кадрове планування в системі управління персоналом. ECONOMIC AND LAW PARADIGM OF MODERN SOCIETY, 2016. №1. С. 118-123.

Беліцький Ігор
студент 1 курсу ОС «Магістр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Мушеник І.М.**,
к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДОВКІЛЛІ

Потужною силою в розвитку сучасного суспільства є інтенсивне глобальне поширення інформаційно-комунікативних технологій, які

допомагають збирати, зберігати, аналізувати та розповсюджувати інформацію.

Потрібно зазначити, що найбільшого розвитку інформаційні технології досягли в США. Датчики супутників надають нам більш чіткі, ніж будь-коли раніше, картини змін у довкіллі. Серед багатьох таких картин - поширення пожеж у тропічних лісах південно-східної Африки, втрата озону над Антарктикою, зменшення розмірів та обміління Аральського моря. Сьогодні все більше супутників знімають такі картини людської діяльності на Землі. Досить активно в цьому напрямі працює і Європейське космічне агентство (ЄКА). Прикладом цього є проект "Глобальний моніторинг навколишнього середовища та безпеки". Зростаючий потік супутникових даних дає безцінну інформацію, зокрема, для управління природокористуванням, оцінки наслідків природних та техногенних катастроф і розподілу гуманітарної допомоги. Слід згадати і сумісний проект ЮНЕСКО й ЄКА щодо порятунку об'єктів, які включені у список Всесвітнього культурного спадку, в межах якого здійснюється безперервний моніторинг різноманітних архітектурних та природних пам'яток, а також національних парків і місць існування рідкісних та зникаючих видів тварин та рослин.

ГІС (географічна інформаційна система) дає змогу зберігати, аналізувати і вправно користуватися зображеннями, отриманими супутниками. Ця інформація разом з наземними спостереженнями та іншими даними може допомагати дослідникам вивчати забруднення та інші екологічні небезпеки, знаходити багаті на окремі ресурси регіони і моделювати зміни у довкіллі. Це також може допомогти тим, хто планує і приймає рішення, краще будувати наші стосунки з довкіллям. До того ж, дослідники використовують комп'ютери для вивчення різних екологічних сценаріїв - від альтернативних транспортних засобів для міських перевезень до спалювання викопного палива по всьому світу.

Що ж це таке - географічні інформаційні системи? Географічна інформаційна система - це сучасна комп'ютерна технологія для

картографування об'єктів навколишнього природного середовища, а також реальних подій, що відбуваються в ньому.

ГІС зберігає багато пластів (зрізів) інформації з прив'язкою до місцевості. Пласти даних можуть містити супутникові зображення, топографію, державні кордони, річки, автостради, лінії електропередач, джерела забруднення, ареали дикої природи.

Мапи, які зберігаються в ГІС, дають змогу скористатися перевагами комп'ютерів, що можуть зберігати величезну кількість даних та виконувати складні багаторазові обчислення. Таким чином, вносячи до ГІС різноманітні дані, що прив'язані до місцевості, можна скористатися комп'ютером для визначення змін з плином часу, вивчення взаємовпливу між різними зрізами даних, зміни параметрів з метою поставити питання "що буде, якщо?", а також дослідження різних альтернатив для вибору варіанта подальших дій.

Географічна інформаційна система забезпечує можливість довгострокового збереження, періодичного поповнення та оновлення інформації.

ГІС є тим реальним інструментом, який здатний забезпечувати інформаційну основу для прийняття оптимального управлінського рішення. Здатність обробляти інформацію просторового характеру, представлену на географічних картах, принципово відрізняють ГІС від інших інформаційних систем.

Отже, технологія ГІС надає новий, сучасніший, ефективніший, зручний і швидкий засіб аналізу і вирішення проблем.

Комп'ютерні програми також допомагають в європейських зусиллях зупинити транскордонне забруднення повітря, яке призвело до загибелі риби у малих річках Скандинавії і дерев у Чорному лісі в Німеччині, спричинене викидами двооксиду сульфу супутньої речовини спалювання викопного палива, яка утворює кислотні дощі. Модель, розроблена вченими неурядового дослідницького інституту в Австрії, дала змогу проаналізувати вплив на довкілля різних сценаріїв сірчаних викидів. При підготовці рішення

комп'ютер вказав, яким чином можна здійснити скорочення з метою захисту екосистем від перевищення "критичного рівня" кислотних опадів, за межами якого вірогідні довготривалі порушення.

Окрім того, ГІС допомагає активістам екологічних груп виявляти місцеві джерела забруднення; дає змогу енергетичним відомствам країн, що розвиваються, визначати найкращі місця для розміщення об'єктів, що використовують відновлювані джерела енергії, таких як вітрові турбіни, і допомагає групам збереження довкілля розробляти ефективні стратегії управління природними ресурсами і захисту біорізноманіття.

Нью-йоркська Група з дослідження громадських інтересів за допомогою свого проекту комунального картографування, продемонструвала, яку силу можуть дати мапи місцевим активістам. Використавши доволі просту ГІС, активісти місцевих громад забруднених районів Нью-Йорка і його передмість спромоглися створити мапи, які встановили зв'язок між розташуванням таких підприємств, як станції з перевалки сміття, нафтопереробні заводи і фабрики з переробки стічних вод, й місцями, в яких зафіксовано високі рівні захворюваності на рак та астму.

Декілька великих природоохоронних організацій також використали ГІС. Вашингтонська організація Conservation International була однією з перших, яка принесла цю технологію до країн, що розвиваються. Група розробила відносно дешеві ГІС англійською, іспанською, португальською і французькою мовами і вкладала значні кошти у підготовку місцевих фахівців для створення баз даних і мап з метою кращого управління національними парками та іншими природними ресурсами. Сьогодні цими комп'ютерними програмами користуються більш ніж 200 організацій щонайменше у 30 країнах.

Фонд дикої природи (WWF), використовує ГІС для збереження довкілля в широкому діапазоні проектів - від місцевих до глобальних. Суміщаючи зображення, отримані супутниками, з багатьма іншими видами даних, такими як мережа доріг і національні парки, група може допомогти місцевим і

державним органам влади визначити пріоритетні території для збереження біорізноманіття.

У сфері екологічного управління сьогодні можна виділити кілька напрямів спеціалізації ГІС, які мають практичне застосування:

- ГІС для управління територіями (національний, регіональний, місцевий та об'єктовий рівні);

- ГІС для ведення кадастрів природних ресурсів;

- моніторингові ГІС (національний, регіональний, місцевий та об'єктовий рівні);

- ГІС для управління і моніторингу техногенних потенційно небезпечних об'єктів;

- диспетчерські ГІС;

- прикладні ГІС;

- довідково-інформаційні ГІС;

- ГІС для геопросторових банків даних;

- ГІС для тематичних і спеціалізованих банків даних;

- ГІС для корпоративних систем управління.

Таким чином, ГІС - це сучасні комп'ютерні технології, що дають можливість поєднати модельне зображення території (електронне відображення карт, схем космо- та аерозображень земної поверхні) з інформацією табличного типу (різноманітні статистичні дані, списки, економічні показники тощо).

Список використаних джерел

1. Білявський Г.О. «Екологічне управління» / Сателкін Ю.М., Шевчук В.Я. підручник-К.:Либідь, 2004. - 432с.

2. Самойленко В.М. «Географічні інформаційні системи та технології», підручник - 2010. - 448с.

3. Семенов В.Ф. «Екологічний менеджмент»[Електронний ресурс] / Режим доступу:http://www.Ekologiyaekologichniy_menedzhment__semenov

4. [Електронний ресурс] / Режим доступу:
http://www.Ekologiya/vikoristannya_informatsiynih_tehnologiy_dlya_dovkillya

Беркута Олександр
студент ОС»Магістр»
спеціальності «Економіка»
Науковий керівник: **Добровольська Е. В.**,
к.е.н., доцент кафедри економіки, підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПОМОЖНОСТІ РИНКУ ЗЕРНА

Зерновий ринок включає в себе практично всі елементи ринкових відносин, ефективність його функціонування впливає на рівень розвитку продовольчих ринків країни. Мультиплікативний ефект від розвитку зернового ринку дає можливість підвищити ефективність функціонування агропромислового комплексу в цілому, оскільки стабільне виробництво зерна є важливою складовою формування доходної частини бюджету в результаті надходження податків від його переробки та реалізації, використання як сировини у харчовій та переробній промисловості.

Конкурентоспроможність будь-якого товару визначається більш високим порівняно до товарів-конкурентів співвідношенням сукупності якісних і вартісних характеристик при їхній відповідності вимогам ринку, що забезпечує максимальне задоволення потреб і створює перевагу товару на конкурентному ринку [1].

В Хмельницькій області сільськогосподарський напрямок завжди займав особливе значення. До числа позитивних факторів, що сприяють розвитку зернового виробництва, можна віднести наявність достатніх площ сільськогосподарських угідь, невисоку вартість робочої сили, природно-кліматичні умови для вирощування зернових, особливо жита та ячменю.